U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele: **D. B.,** zastoupen advokátem Mgr. Zdeňkem Honzíkem, se sídlem Rooseveltova 16, Plzeň, proti odpůrci: **Magistrát města Plzně,** se sídlem nám. Republiky 1, Plzeň, o návrhu na zrušení územního rozhodnutí odpůrce č. 3673 č.j. 3645/2005-MMP/STAV-SIR ze dne 29. 5. 2006 ve znění rozhodnutí odpůrce č. 4138 č.j. STAV/4633/08/SIR-13 ze dne 28. 8. 2008, o umístění stavby pro stavbu modernizace trati Rokycany-Plzeň,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal Nejvyššímu správnímu soudu návrh, aby zrušil v záhlaví uvedená rozhodnutí odpůrce jako opatření obecné povahy. V návrhu uvedl, že jedním z dotčených pozemků je i pozemek p.č. 527 o výměře 3080 m² – jiná plocha, vedený u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, pracoviště Plzeň-město, pro katastrální území Kyšice na listu vlastnictví č. 742. Pozemek p.č. 527/1 byl změněn na pozemek p.č. 527, který fakticky není v evidenci nemovitostí veden. Následně bez vědomí navrhovatele došlo k provedení změny geometrického zaměření rozdělením na tři samostatné pozemky. Pozemek se změnil z orné půdy na jinou plochu a navrhovatel se stal vlastníkem pozemků p.č. 527/31, 527/19 a pozemku p.č. 583/1, který bezprostředně souvisí s tímto pozemkem a se sousedícím pozemkem p.č. 584/1. Všechny pozemky v současné době po změně vlastnických práv a novým geometrickým plánem doznaly změn. Navrhovatel nemá ani v jediném případě přístup k výkonu vlastnického práva, protože přístupové cesty jsou ve vlastnictví jiných subjektů. Po úpravě, kterou odpůrce provedl, nelze pozemky využít k žádnému účelu právě pro nedostatek možnosti přístupu k nim. V záhlaví uvedená rozhodnutí odpůrce mají podle navrhovatele charakter opatření obecné povahy a navrhovatel je aktivně legitimován k podání návrhu, neboť vlastnictví dotčených pozemků je těmito územními změnami přímo dotčeno a v současné době dokonce došlo k zahájení řízení o vyvlastnění tohoto pozemku. Navrhovatel se touto úpravou cítí

poškozen, protože rozdělením pozemků došlo k zásadnímu snížení jejich hodnoty, napadené rozhodnutí neřeší přístupy k těmto nemovitostem a zásadním způsobem tak omezuje navrhovatele při výkonu jeho vlastnických práv. Navrhovatel v průběhu řízení navrhoval celou řadu variant, jak problém řešit, nebyly však akceptovány. Navrhovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud (poznámka: patrně pouze nedopatřením je v části před petitem uveden Nejvyšší soud České republiky) v záhlaví citovaná rozhodnutí odpůrce (druhé rovněž ne zcela přesně označené) zrušil.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že rozhodnutí, která navrhovatel napadá, jsou správními rozhodnutími správního orgánu. Územní rozhodnutí je klasickým správním aktem vydaným ve správním řízení a nemůže se v žádném případě jednat o opatření obecné povahy. Odpůrce se proto domnívá, že Nejvyšší správní soud není příslušný k přezkoumání těchto rozhodnutí. Podle názoru odpůrce byla žaloba formálně podána u nepříslušného soudu, navíc opožděně a zároveň neoprávněně z toho pohledu, že navrhovatel ve správním řízení nevyužil možnost odvolání. Věcně navrhovatel neměl v územním řízení žádné námitky, nepodal řádné opravné prostředky. Odpůrce navrhl, aby návrh byl odmítnut.

Z listin, které předložil navrhovatel i odpůrce, vyplývá, že odpůrce veřejnou vyhláškou ze dne 29. 5. 2006, č.j. 3645/2005-MMP/STAV-SIR vydal územní rozhodnutí č. 3673 – rozhodnutí o umístění stavby pro stavbu „Modernizace trati Rokycany-Plzeň“ v katastrálních územích Rokycany, Ejpovice, Kyšice, Dýšina, Červený Hrádek, Chrást u Plzně, Újezd, Bukovec, Doubravka, Plzeň 4, Plzeň. Územní rozhodnutí obsahuje poučení, že účastníci řízení se proti němu mohou odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Plzeňského kraje podáním u odboru stavebně správního Magistrátu města Plzně.

Odpůrce dále veřejnou vyhláškou ze dne 28. 8. 2008, č.j. STAV/4633/08/SIR-13 vydal územní rozhodnutí č. 4138 o změně územního rozhodnutí o umístění stavby pro stavbu „Modernizace trati Rokycany-Plzeň“ ve shodných katastrálních územích jako v předchozím rozhodnutí. Jednalo se o změnu shora uvedeného platného územního rozhodnutí o umístění stavby č. 3673. Rozhodnutí rovněž obsahuje poučení o možnosti odvolání. V příloze je navrhovatel uveden jako účastník řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda jsou v této věci splněny podmínky řízení, tedy podmínky, za nichž může jednat ve věci.

Podle § 4 odst. 2 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve správním soudnictví soudy rozhodují o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části pro rozpor se zákonem.

Podle § 101c s. ř. s. k řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je příslušný Nejvyšší správní soud.

Podle § 101a odst. 1 s. ř. s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.

Soudní řád správní nedefinuje, co se rozumí opatřením obecné povahy. Vymezení tohoto pojmu ponechal zákonu č. 500/2004 Sb., správní řád. Správní řád vymezuje opatření obecné povahy negativně – opatření obecné povahy není právním předpisem ani rozhodnutím (§ 171 správního řádu).

Územní rozhodnutí (rozhodnutí o umístění stavby) je – již podle svého názvu – rozhodnutím, které správní orgán vydává v konkrétním stavebním řízení a jehož účastníky jsou konkrétní fyzické či právnické osoby. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že navrhovatelem napadená rozhodnutí nejsou opatřením obecné povahy, nýbrž rozhodnutími vydanými ve správním řízení. Navrhovatel byl tedy mj. odpůrcem správně poučen o možnosti podat proti nim odvolání, přičemž této možnosti nevyužil.

Jak již bylo shora uvedeno, Nejvyšší správní soud je věcně příslušný pouze k řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Proto návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu